שכאתם אותנו הלא אב אחד לכולנו ואל אחד בראנו ומדוע נבגוד איש באחיו ויאמר לו הרה״ג. הן אמת כי אב אחד לכולנו, דאס מיר האבין איין טאטע אבער איין מוטער האבין מיר כישנע, דען דאס וואס איזט ביי אייך „מותר" איזט ביי אונז אסור און דאס וואס איזט ביי אייך אסור איזט ביי אונז מותר.

ד) רב גדול א׳ נטה מתחלה לדעת הציונים ואח״כ משך את ידו מהם, וישאלו אותו רבינו ועיקרא מאי קסבר ולבסוף מאי קסבר. והשיב להם, מה תתפלאו עלי הלא גם השי״ת הי׳ ציוני וכמו״ש כי בחר ד׳ בציון. אכן בראותו כי פרקו עול שלמו רסן האמונה מעל פניהם נהפך להם לאויב והרי זה מקרא כתוב. באוהל בת ציון שפך כאש חמתו הי׳ ד׳ כאויב. [איכה ב׳]:

ה) גאון א׳ הגיע עלנו לקהלה אחת גדולה להתקבל שמה לרב אב״ד וימאנו ראשי הקהלה לקבל אותו. ויתנו את המשרה על שכם רב אחד מן המתקדמים שלא הגיע לקרסוליו. ויאמר הרב הנ״ל לראשי הקהלה, דוהע״ה אמר מזמור לאסף וגו׳ באו גוים בנחלתיך והקשו חז״ל קינה מבע״ל. [מדרש שוח״ט] עיי״ש מה שתירצו וים עוד מקום ליישב דאם הי׳ העם השני אשר החריבו את ביתינו עולים במעלה גבוה מן העם הישראלי כי אז הי׳ שייך לומר קינה לדוד כי אולי ייטבו דרכי העם השני בעיני השי״ת ויבחר בם, אבל בראותו כי העם השני המה גוים לכן אמר מזמור והבן. [ממכתב ידי״נ וש״ב הרב הגאון מוהרר נפתלי הירץ תאומים שליט״א אב״דק ווילקאטש.]:

ו) הג״הצ מוה׳ יוסף בער ז״ל אב״דק בריסק דליטא נסע פ״א במסילת הברזל וכאשר נטו ללילי ערב ביקש להתפלל תפלת המנחה בצבור והיו שם עשרה יהודים. אכן א׳ הי׳ ביניהם מכת רודפי קדים ולא חפץ להיות נמנה לדבר מצוה כי שכח דת מורשה. ויקם וילך מן החדר הזה, ויאמר הרב: עתה אבין מדוע שלח יעקב לעשו רועים ועדרים, וכלבים לא שלח אשר זה רק הרועים לקחת ומהם כלבי לאן יען כי כל אלה הי׳ מנחה לעשו וכלבים בורחים מן המנחה. [ממכת ידי״נ וש״ב הרב הגאון מוה׳ לבי יחזקאל מיכלזאהן שליט״א אב״דק פלונסק.]

ז) הג״הצ ר׳ שלמה יששכר דוב אב״דק נאשעלסק פ״א בבוקר השכם בא לביתו א׳ מן הבע״ב שבעירו והוא הי׳ גברא אלמא ומחרחר ריב ושמו זאב. ויאמר אליו הגאון ז״ל מה זה השכמת לבא אלי אשר אין זמן עוד לקרות ק״ש, כי זמן ק״ש הוא משיכיר בין זאב לכלב [ברכות ט׳] וכאן אין להכיר בין זאב לכלב [מהכ״ל]. ואכפי שמעתי באופן אחר כי הרשע בן זאב שר״י בלכתו פ״א ברחוב סמוך לאור הבוקר פגע בחסיד א׳ שהי׳ הולך לבי״המד להתפלל. וישאלהו בן זאב מה זה מיהרת היום לילך להתפלל בבוקר השכם עוד קודם הגיע זמן עונת ק״ש. ויען החסיד הנה זמן ק״ש הוא משיכיר בין זאב לכלב, אבל הנני מכיר מכבר את בן זאב לכלב. איך קען שוין פין לאנג בן זאב פיר אכלב.

ח) הר״הג מוה׳ שמואל אלי׳ מבולגאראייא ישב פ״א בחברת מלעיגים ומושב ללים אשר ללון חמדו להם ושפכו לעג כמים על אמונת ישראל וביחוד על ביאת המשיח. וישא הרב משלו ויאמר. שועל רעב ראה והנה עורב עומד על ראש עץ גבוה ויתאוה תאוה לאכול מבשרו אך לא יכול לנגוע בו לרעה וישא אל הערמה פניו, ויאמר עד מתי עורב תשב בדד בראש אמיר? קום רדה, הן שנת גאולי באה כי משיח נגלה לכל באי עולם ונתקיימה נבואת החוזה וגר זאב עם כבש אין עורך ערך

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
דעת זקנים - שיחת חולין של תלמידי חכמים איטינגא, אברהם בן יונה הלוי עמוד מס 58 הודפס ע״י אוצר החכמה